

Welk boek mee in de koffer?

Onze Taal-medewerkers over hun zomerboek

Zomervakantie. Eindelijk tijd om weer eens wat te lezen. Maar wat moet je als taalliefhebber dan kiezen? We vroegen de vaste medewerkers (en ook de redactieleden) van *Onze Taal* welk boek deze zomer zal voorzien in hun behoefte aan mooie taal.

Redactie *Onze Taal*

René Appel, schrijver

Een man, Vincent van Zandt, keert terug naar zijn verleden en leert om verder te kunnen leven. Zo zou je *Hotel Vertigo* van Kees 't Hart kunnen karakteriseren, maar dan doe je het boek, dat in mijn vakantie-koffer (mei, naar Suriname) zat, waarschijnlijk tekort. Het is een krachtig geschreven roman, vol spannende en ontroerende scènes over een Nederlandse jongen die als manusje-van-alles dienstdeed in de filmploeg die voor Alfred Hitchcock opnames maakte voor het fameuze *Vertigo*. De hoogtepunten van het boek zijn de prachtige lyrische passages waarin Vincent de liefde voor zijn overleden vrouw Rietje beschrijft.

Saskia Aukema, redacteur *Onze Taal*

Alle boeken zijn stuk. Ze vielen van de trap bij het opschudden van het dekbed. De papieren exemplaren verdwenen vlak daarvoor uit huis, op een enkele na. De romans die destijds echt niet weg mochten, waren die van Esther Gerritsen: proza waarin bijna alle woorden raak zijn. Waarin het leed, de humor, de ontroering

niet alleen in de zinnen zit, maar vooral daartussen. Dialogen die ogenschijnlijk bestaan uit gebabbel, maar intussen herkenbaar en humoristisch de menselijke tekortkomingen blootleggen. Haar recentste roman *Dorst* (2012), die tot nu toe ongelezen bleef, gaat mee in de rugzak, en echt niet alleen vanwege de beperkte keus.

Mariëtte Baarda, essayist, journalist

Ik ben geen citatenverzamelaar, en hoekjes vouwen in bladzijden doe ik al helemaal nooit, maar voor het dagboek van de gebroeders Jules en Edmond de Goncourt (in de serie 'Privé-domein') maak ik een uitzondering. De dagboek aantekeningen over het wel en wee van de Parijse beau monde van bijna 150 jaar geleden voelen verbluffend actueel, en bevatten een schat aan gegevens over de literaire kring rond prinses Bonaparte (met o.a. Flaubert, Toergenjev en Zola). Met elegant venijn verheffen ze hun observaties van het menselijk tekort van henzelf en genoemde schrijvers tot een superieure vorm van roddelen. Een boek dat je tijdens het lezen al wilt herlezen.